

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Andreas Fundanus Ep. 6. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

6. Nov.

VITA SANCTORVM.

545

Beatus, qui se ab omni maculâ purum atque integrum servat, ut cum fiducia in domum suam recipiat Regem gloria; qui cum reverentiâ ac tremore ad sacrosancta mysteria Servatoris accedit, seque vitam eternam suscipere non ignorat. S. Ephrem in Beatitud.

S. ANDREAS FUNDANUS EP.

6. Novembris.

RECTÈ dixit, qui dixit primum ad lapsum gradum esse, occasionem non fugere. Id si homines inficias ire velint, ecce malî dæmones ultrò fitebuntur. ANDREAS omnibus virtutibus, sed castitatis laude imprimis clarus feminam domi suæ, privatus primum, post Fundanus etiam Episcopus, habebat ipsam quoque DEO devotam. O, ut fumo semper ignis est proximus! Ibat Romam ex Campaniâ Hebræus nescio quis: deprehensus à tenebris ad Apollinis fanum divertit, & intempestâ nocte in senatum cum regulo suo frequentes coire orci principes videt. Hic dum rem benè gestam singuli gloriantur, & alii alia facinora sibi quisque palmaria clamant; insolentior cæteris unus aliquis, & multum nequitiâ suâ superbus, jactat id tandem magno molimine se effecisse; ut ANDREAS Præsul mulierculæ tergum molliter destringeret. Enimverò acclamatum ab omnibus est; & factum id multis Pluto laudavit, veluti que jam de victo ANDREA triumphus decretus est tenebrioni. Sub ea in discedentium oculos Judæus incurrit; sed quòd aliena arma, Crucem, more Christiano objecisset, tantum risere hominem, testam probè signatam, cæterà inanem dictitantes. Nempe hic rectà ad ANDREAM, qui Hebræo Christianis, & fano D. ANDREÆ Apost. transcriptis, domo

domo abhinc omnes omnino mulieres proscripsit. Audite hæc aris devota pectora. Feminæ apud vos si exulaverint, ab exilio castitas redibit. *Ex D. Gregor.*

Ne sub eodem cum mulieribus tecto mansites, nec in præteritâ castitate confidas. Nec sanctior Davide, nec Samsone fortior, nec Salomone potes esse sapientior; memento semper, quòd Paradisi colonum de possessione suâ mulier ejecerit. S. Hieron. Epist. 2.

S. ENGELBERTUS EPISC. M.

7. Novembris.

CUnas, vitam, mortem, omnia in ENGELBERTO præclara reperio, & digna infulâ Coloniensi, quam ille, uti & libertatem Ecclesiæ, etiam contra cognatum sanguinem (audiant utinam hæc illi, qui Christi patrimonia sua putant, & in suos effundunt!) toto pectore propugnavit, ipsique adeò vitæ antehabuit. Neque enim alia ulla fuit causa Friderico Isenburgensi Comiti, & patrono ENGELBERTI, cur sub annum millesimum, ducentessimum & vigesimum quintum, immisissicariis ex itinere nepotem obtruncaret, parricidio tot sceleribus, quot vulneribus pleno, quæ quadraginta & septem erant. Nec verò minus piè, quàm fortiter est mortuus ENGELBERTVS. Nam, ut taceam VIRGINEM solemnibus omnibus diebus Mercurii jejuniis cultam, monitus per literas de insidiis, animum quidem confessione purgavit & lacrimis expiavit, cæterum ut ne hostem proderet, igni literas damnavit. Fridericum deinde, cum jam parturiret ultimum scelus, hospitio non semel cum suis excepit, neque comitem habere viæ abhorruit, utque malus Genius ex ore